

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	12XCdo/31/2016
Identifikačné číslo spisu:	2612209867
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2612209867.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 19 C 16/2013 o zaplatenie 620 €, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. apríla 2015 sp. zn. 26 Co 5/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave uznesením zo 14. apríla 2015 č. k. 26 Co 5/2015-92 podľa § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava zo 16. septembra 2014 č. k. 19 C 16/2013-62, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 €.

Odvolací súd sa stotožnil s uznesením súdu prvého stupňa a vo vzťahu k podanému odvolaniu žalobkyne z 24. novembra 2014 uviedol, že poplatkovej povinnosti podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) nepodlieha len podanie žaloby (o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom), ale v zmysle § 2 ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/ a § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch aj podanie odvolania vo veci samej.

Odvolací súd uviedol, že Zákon o súdnych poplatkoch pri vymedzení pojmov nie je dôsledný, avšak z celkovej konštrukcie úpravy súdnych poplatkov v Sadzobníku nemožno spochybníť, že poplatková povinnosť podľa položky č. 7a sadzobníka sa vzťahuje na celé konanie o žalobe na náhradu škody. Podľa názoru odvolacieho súdu, aj poznámku č. 3 uvedenú len k položke č. 1, je potrebné vykladať v

kontexte konštrukcie celého zákona včítane Sadzobníka tak, že sa vzťahuje na celú prvú časť upravujúcu poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, tzn. aj k položke č. 7a Sadzobníka.

K námietke žalobkyne, podľa ktorej malo byť podanie odvolania od poplatku oslobodené aj kvôli § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, keďže žaloba vo veci samej bola podaná pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. (pred 1. októbrom 2012), v čase, keď boli tieto typy žalôb od poplatkov oslobodené (§ 4 ods. 1 písm. k/), odvolací súd uviedol, že poplatková povinnosť sa neviaže na znenie zákona účinného v čase podania žaloby na súd, ale na znenie účinné ku dňu podania odvolania. V danom prípade sa tak stalo dňa 23. júna 2014, tzn. za účinnosti Zákona o súdnych poplatkoch v znení zákona č. 64/2013 Z. z..

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že sa ním účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom, keďže jej súdy vyrubili súdny poplatok, ktorý jej nemal byť vyrubený. Žalobkyňa označila uznesenie odvolacieho súdu za prekvapivé a zopakovala, že spoplatneniu podľa položky č. 7a podliehajú len žaloby o náhradu škody a nie aj odvolania, že použitie analógie je vylúčené a že išlo o konanie začaté do 30. septembra 2012, a tak bolo potrebné postupovať podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch s účinnosťou do 31. septembra 2012. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ale pre rovnaké vady aj uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu bez náhrady zrušiť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je jej dovolanie procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 ods. 1 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.